

Gere Nóra
GRAMOFON

Két hónapja kezdődött.
A kaktuszokat ültetted át,
mert már megint addig
öntöztem őket,
hogy elrohadtak.
Tegnap rókákat láttam az égen,
mondtam.
Nem feleltél.
Azóta mintha bakelitből
lenne a padló,
lábujjhegyen egyensúlyozunk,
de betörik az acetát.
A konyha közepén szakadék,
a szomszédok
naponta felkiabálnak,
hogy falazzuk vissza,
de egyre csak hullnak alá
a fekete cserepek.
Beszéd helyett
széteső sorokat nyújtunk
egymás felé,
hogy abba kapaszkodjunk,
de megvágják a kezünk.
Falhoz tapadva,
állva alszunk,
álmunkban üldöz a tű.

EGYENLET

Ma kivonom magam belőlünk.
Visszakapod az üres polcokat,
kevesebb lesz a pohár
és a szobanövény,
talán télen a fűtésszámla nagyobb:
fele embernek kétszer annyi meleg kell.

BRIGITTA

Láttalak kiosonni az ajtón.
Pillangók szárnyait
tölttem a számba,
hogy bárhová is méysz,
követni tudjalak.

Ott ültél
a pályaudvar felé vezető hídba
gyökerezett nyírfa ágán:
próbálgattad,
hogy meddig tudsz
hátradőlni anélkül,
hogy az autók közé zuhannál.

Másnap arra sétáltunk.
A fa,
melyet elneveztünk,
nem volt ott többé.
Ez nem jel, mondtam,
mégis megkértél,
menjünk haza.
Az út mentén
megcsonkított rovarok haldokoltak.